

Мъжна е борбата съ ледоветъ.

Но ледоразбивачътъ е нашрекъ. Отъ време на време той дава знакъ за спиране. Машините на кораба и подводницата заглъхватъ. Ледоразбивачътъ засилва ходъ и се връзва между ледоветъ. Разнасятъ се силни тръсъци. По палубата се разливатъ високо надигащи се вълни съ откъслеци разбитъ ледъ.

Когато малката стрелка на часовника за десети път отъ тръгването на ескадрата обикаляше циферблатата, лжчи отъ прожекторъ пронизаха далечината.

— Фарътъ на станция 110 — извика капитанътъ на ледоразбивача и напъти ескадрата къмъ него.

При закуска пътниците водеха разговоръ около трудностите и опасностите на пътуването между ледоветъ. Единът отъ кореспондентите се обърна къмъ младия професоръ:

— Ще ви призная — каза той — че презъ време на пътуването азъ съ нетърпение очаквахъ да видя, какъ ще приложите вашия проектъ, за да може да се отвори пътъ между ледоветъ съ помощта на въздушните течения, и се чудя, защо само ледоразбивачътъ вършеше това.

— Ще ви моля, господа, да имате още малко търпение — отговори младиятъ учень. На станцията азъ ще ви запозная предварително съ задачата, която моятъ проектъ разрешава, и тогава всичко ще ви стане ясно.

Когато пътниците се изкачиха на палубата, мъглата бъше се значително разръдила и презъ нейния тънък вуалъ се усмихваше зората на северното шестмесечно лъто.

Следът нѣколко часовъ пътъ на хоризонта се показва силуетъ на вдадена въ морето остра и висока ивица земя. На нея бѣ разположена метеорологическата станция 110.

Съ нетърпение Сисковъ чакаше на бръга да пристигне ескадрата.